

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu
sprawy z powództwa: **Skarbu Państwa – Państwowe Gospodarstwo Leśne(...)**
przeciwko: **A. W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 5 marca 2012 r., sygn. akt I C 38/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Świdnicy na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. uznał się miejscowo niewłaściwym i sprawę przekazał według właściwości Sądowi Okręgowemu w Legnicy.

Sąd Okręgowy wskazał, że tocząca się między stronami sprawa jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 479¹ § 1 k.p.c., a od 1 lipca 2011 r. sprawy gospodarcze z okręgu właściwości Sądu Okręgowego w Świdnicy są rozpoznawane przez Sąd Okręgowy w Legnicy.

W zażaleniu na powyższe postanowienie strona powodowa zarzucając naruszenie art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz art. 479¹ § 1 k.p.c. wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Wbrew zarzutom zażalenia Sąd Okręgowy nie naruszył powołanych w zażaleniu przepisów. Przepis art. 479¹ § 1 k.p.c. zawiera definicję „sprawy gospodarczej” stanowiąc, że przepisy o postępowaniu w sprawach gospodarczych stosuje się w sprawach ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami, w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. O tym czy w rozumieniu powyższego przepisu sprawa ma charakter sprawy gospodarczej decydują

zatem łącznie trzy przesłanki: 1. sprawa jest sprawą ze stosunków cywilnych, 2. toczy się między przedsiębiorcami, 3. jest sprawą w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.

Z kolei zgodnie z art. 479² § 1 k.p.c. przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.

Definicję działalności gospodarczej zawiera art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. - Dz.U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.) stanowiący, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wyodrębnianie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Nie ulega wątpliwości, że pozwany jest przedsiębiorcą i sprawa pozostaje w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Natomiast stroną powodową jest Skarb Państwa reprezentowany przez jednostkę organizacyjną, którą jest Państwowe Gospodarstwo Leśne (...). Skarb Państwa będąc osobą prawną, działa w sferze cywilnoprawnej przez odpowiednie jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, którym przepisy szczególnie określają zakres zadań wykonywanych w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa.

Zadania i przedmiot działalności Skarbu Państwa wykonywanej w odniesieniu do lasów państwowych przez odpowiednie jednostki organizacyjne określają przepisy ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. - Dz. U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59 ze zm.).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 oraz art. 32 tej ustawy lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa zarządza Państwowe Gospodarstwo Leśne (...) nieposiadające osobowości prawnej, którego jednostki organizacyjne wymienione w ustawie reprezentują Skarb Państwa w stosunkach cywilnoprawnych, każda w zakresie swojej właściwości. W rozpoznawanej sprawie tą jednostką jest Nadleśnictwo, kierowane przez nadleśniczego (art. 35 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy).

W ramach sprawowanego zarządu Lasy Państwowe prowadzą gospodarkę leśną oraz gospodarkę gruntami i innymi nieruchomościami oraz ruchomościami związanymi z gospodarką leśną (art. 4 ust. 3 cyt. ustawy), zaś zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 cyt. ustawy gospodarką leśną jest działalność leśna w zakresie urządzania, ochrony i zagospodarowania lasu, utrzymania i powiększania zasobów i upraw leśnych, gospodarowania zwierzyną, pozyskiwania – z wyjątkiem skupu – drewna i innych produktów leśnych a także sprzedaż tych produktów oraz realizacja pozaprodukcyjnych funkcji lasu. Zgodnie z art. 50 cyt. ustawy Lasy Państwowe prowadzą działalność na zasadzie samodzielności finansowej

Wobec powyższego uznać trzeba, że Skarb Państwa reprezentowany przez odpowiednie Nadleśnictwo Lasów Państwowych prowadzi działalność gospodarczą i jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 479² § 1 k.p.c. i art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Choć niewątpliwie głównym zadaniem Skarbu Państwa-Lasów Państwowych w zakresie działalności leśnej jest urządzanie, ochrona, zagospodarowanie, utrzymanie i powiększanie zasobów i upraw leśnych oraz gospodarowanie zwierzyną, a nie zarobkowa działalność wytwórcza czy handlowa w tym zakresie, jednak nie ulega wątpliwości, że wykonując te zadania prowadzi on działalność zarobkową wytwórczą i handlową i środkami finansowymi osiągniętymi z tej działalności zarobkowej pokrywa wydatki związane ze swoją podstawową działalnością, którą jest ochrona i rozwój lasów.

Jeżeli chodzi natomiast o ocenę czy niniejsza sprawa w ramach której stroną powodową dochodzi kary umownej z tytułu odstąpienia od umowy o roboty budowlane, których przedmiotem była modernizacja budynku na potrzeby biurowe Nadleśnictwa, pozostaje w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, to skoro zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o lasach nadleśniczy prowadzi samodzielną gospodarkę leśną w nadleśnictwie, bezpośrednio zarządza lasami, gruntami i innymi nieruchomościami Skarbu Państwa pozostającymi w zarządzie Lasów Państwowych oraz kieruje nadleśnictwem jako podstawową jednostką organizacyjną Lasów Państwowych, to przyjęć trzeba, że modernizacja

istniejącego budynku na potrzeby biurowe pozostaje w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Budowa ta pozostaje bowiem w ścisłym związku z możliwością realizowania przez nadleśnictwo jego podstawowego zadania – prowadzenia gospodarki leśnej – a zatem mieści się w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10.02.2011 r., IV CSK 272/10).

Należy zatem uznać, że sprawa niniejsza jest związana funkcjonalnie z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Nadleśnictwo, a gdy sprawa taka toczy się między Skarbem Państwa reprezentowanym przez odpowiednie Nadleśnictwo Lasów Państwowych a przedsiębiorcą budowlanym przyjąć należy, że jest sprawą gospodarczą w rozumieniu art. 479¹ § 1 k.p.c.

A skoro tak, to zasadnie Sąd Okręgowy w Świdnicy przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Legnicy, któremu przekazane zostało rozpoznawanie spraw gospodarczych w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Świdnicy.

Natomiast za niemające z oczywistych względów znaczenia, uznał Sąd Apelacyjny, te zarzuty zażalenia które odwołują się do innych spraw toczących się między stronami, które były rozpoznawane w Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Świdnicy.

Z kolei szeroko przytoczone w uzasadnieniu zażalenia orzecznictwo dotyczy kwestii w niniejszej sprawie niespornej a mianowicie tego, czy Lasy Państwowe jako jednostka organizacyjna Skarbu Państwa mają zdolność sądową w postępowaniu gospodarczym. Nie ulega przecież wątpliwości, że stroną niniejszego sporu jest Skarb Państwa, czego ani pozwany ani Sąd Okręgowy nie kwestionował, tym samym powoływane w uzasadnieniu zażalenia orzeczenia nie pozostają w związku z materią zaskarżonego postanowienia.

Mając powyższe na uwadze należało podzielić stanowisko Sądu Okręgowego i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowić jak w sentencji.

bp